

det fremgaaer ogsaa af de mange Fiskeres Udtalelser, der have erklæret sig tilfredse med de bestaaende Bestemmelser om Jernet's Bidde, at paa saare mange Steder Best i Fjorden og vist paa de fleste Øst i den, ere Overtrædelserne af dette Bud kun yderst sjældne.

Endelig skal Commissionen ikke lade ubemærket, at en yderligere Grund for den til at modsætte sig Indsnævringen af Lystret har man fundet ogsaa deri, at man nedenfor vil tillade sig at foreslaae det tilstedet paa et forhen forbudt Redskab, hvorved folgelig Skaden med Forandringen efter vor Formening endnu blev større.

Commissionen formener altsaa, at baade Piglystret, hvori ingen Forandring er begjært, og Sauglystret bør forblive som den nugældende Lov foreskriver.

Som af Paragraphen fremgaaer, har Commissionen endvidere troet at burde tilraade Brugen af Malekammen, : en længere Stage, hvis ene Ende er besat med en heel Deel Jernpigge paa en Længde af circa 1½ Alen og med et indbyrdes Mellemrum af circa 1 Tomme; det bruges paa Baad paa 4 à 5 Fod Vand paa Steder, hvor Groden er stærk, idet Kammen hugges ned i Toppen af Groden og med et rasst Raft atter føres ind i Baaden, hvorved den Al, der fandtes i Groden, bliver spiddet paa Lænderne og fangen. Dette Redskabs Brug blev, som Protocolen i Mødet udviser, forlangt i Aalborg og senere paa flere Steder af Fiskerne; det var tidligere forbudt, men vi troe, at man ogsaa her har overvurderet den Skade, dets Brug kan gjøre paa Groden, og endnu mindre kan det skade nogen Fiskeyngel; naar det skal benyttes med Fordeel, maa det nemlig, som det synes klart, kun komme ned i Toppen af Tangen og kan da ikke, i ethvert Fald kun yderst sjældent, tage den op med Rode, og anden Fisk end Al kunne vi ikke troe, kan beskædiges med dette Redskab; da Kammen, efter hvad man forsikrede os, ofte var et saare indbringende Redskab (undertiden kunde dermed tjenes 5 à 6 Rd. pr. Dag), og man i Reglen ogsaa kunde bringe al den Al, der blev spiddet, indenbords, have vi, som bemærket, ikke troet at burde fraraade Brugen af et saadant Redskab, hvoraf Fordelen i alt Fald langt overvinder den ringe Skade, det kunde forarsage. Vi tilføie,

at vi have seet 2de af de foranmeldte Redskaber, og at vi, da Lænderne paa begge Side over 1 Tomme fra hverandre, have troet at burde beholde denne Afstand, og udtviffelig fastsætte den, navnlig for at der ved Nabningen kunde være noget Spillerum for den mindre Fisk, og for at Groden heller ikke skulde blive saa stærkt medtaget, som ske kunde, naar Mellemrummet var betydeligt mindre; at Redskabet, som det er, er practisk indrettet, borger blandt Andet formeentlig dets Ulovlighed for. Tøvrigt have vi i Loven ikke troet at burde indsætte andre Bestemmelser om dette Redskab, navnlig ikke om Kammens Længde, der synes ligegyldigere (den kan ikke være synderlig længere end paa de sete Redskaber, da dette i modsat Fald vil blive for svært at benytte), og heller ikke om Tiden for dets Brug; det giver af sig selv, at det kun kan bruges, naar Groden er ordentlig vogen, og altsaa i den varmere Aarstid, thi paa anden Tid kan Alen ikke tages med det.

ad § 24.

Som foran antydet og af Paragraphen fremgaaer, have vi troet at maatte indstille, at Brugen af Plumpstang bliver tilladt fremtidig; at Redskabet er et Lyster. — Saug eller Piglystret, — der under Jernvægt bliver fastgjort paa en Line, og at man med dette fra Baad om Vinteren i aabent dybt Vand, hvor Træstangen ikke kan bruges, stanger Al ved at lade Lystret under Baadens Fart falde ned paa Bunden, er formeentlig vel bekendt, ligesom det vist ogsaa af Alle nu er anerkjendt, at man tidligere har overvurderet den Skade, et saadant Redskab formeentlig gjorde (ved at overhugge den imodkommende Fisk, ophakke Bunden &c.), og derfor forbudt det, vide Lov af 1857 § 35; imidlertid kan det dog ikke nægtes, at man med dette Redskab i kort Tid kan oversfare en større Strækning Vand, og det kunde derfor let virke forstyrrende ind paa andre Fiskerier, navnlig ved paa Grund af den Stoi, Redskabets Brug, forarsager, at bortfjage Fisken, hvis det ikke blev bestemt, at det skulde holde sig i en vis, ei for ringe Afstand fra dem; dette have vi imidlertid, som det vil sees, foreslaaet i Paragraphen, og den Afstand, vi have valgt, er efter vort Skjøn tilstrækkelig nok til at forebygge den